

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer mod 39.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Om retten til at holde mindre husdyr) [af Jens Møller (KrF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 137. Fremsat 30/1 79. Første behandling 2/3 79. Betænkning 24/4 79. Anden behandling 2/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Møller (KrF):

Da dette forslag ikke drejer sig om et emne, der kan kaldes et partispørgsmål, vil jeg tillade mig ganske kort at lægge beslag på de ærede medlemmers opmærksomhed for at gøre opmærksom på, hvad det egentlig er, det drejer sig om.

Lovforslaget har en række forskellige aspekter. Stk. 7 i første paragraf drejer sig om retten til at holde mindre husdyr, der ikke forlader lejligheden. Det drejer sig altså om dyr, der kan blive i lejligheden hele tiden og sådan set slet ikke kan genere andre mennesker. Som et eksempel kan man nævne neutraliserede katte.

Stk. 8 drejer sig om andre husdyr, der skal ud en gang imellem, f. eks. hunde. Forslaget er et forsøg på at undgå de mange tragedier, som vi har mødt herhjemme, når mennesker ikke har kunnet få lov til at have dyr hos sig. For mange mennesker er det af meget stor betydning. Det er ellers så moderne at tale om trivsel, men det er, som om der er et område her, man ikke rigtig tager med. Man vil ikke gøre noget for den menneskelige trivsel på dette område. Jeg tror endda, vi kan gå et

skridt videre. Vi taler også om forebyggelse af sygdomme herhjemme. Det bliver mere og mere klart for alle, der har forstand på de dele, at en meget stor del af de sygdomme, folk lider af, også rent legemlige sygdomme, er såkaldt psykosomatiske sygdomme, hvor sygdommen altså har sin oprindelse i noget psykisk. Jeg er overbevist om, at mange af disse sygdomme kunne undgås, hvis mennesker havde mulighed for at have dyr hos sig. Hvis ikke man vil bøje sig for det menneskelige i det, kan man måske høre på, at der også er en økonomisk fordel ved det.

I det foreslåede stk. 9 tales der om, at ministeren i samråd med dyreværnsforeningerne og veterinærmyndighederne kan sige noget om, hvilke dyr man må holde i forskellige byområder. Det er for at undgå de helt urimelige situationer, vi har i dag. Jeg tænker på en situation, hvor der var en person, en enlig mand, der holdt to grand danois'er og en dalmatiner i en toværelses lejlighed på femte sal i det indre København. Enhver kan se, at det er ganske urimeligt at holde den slags dyr netop på det sted. Der er andre dyr, der egner sig betydelig bedre til sådanne steder, og det tager netop denne paragraf sigte på. Man kan sætte regler for, hvilke dyr der med rimelighed egner sig til at være de forskellige steder, hvor mennesker bor. Disse områder er jo ikke engang altid særlig egnede til menneskeboliger.

Det foreslåede stk. 10 er et forsøg på at rette op på beboerdemokratiet. I øjeblikket har man den regel, at de, der ikke stemmer, regnes som nejstemmer. Jeg har aldrig kunnet forstå, at man har kunnet acceptere dette her. Det vil nemlig reelt sige, at hvis der i et område er 49 pct., der går 110 pct. ind for at få lov til at holde dyr, og 51 pct., der er revnende ligeglade og ikke gider gå hen at stemme, bliver det forbudt. Det må dog være sådan, at det kun er de mennesker, der gider gå hen at stemme, der har indflydelse.

Samtidig er der taget det ind, at man ikke behøver at stemme for et helt boligselskab ad gangen, men kan stemme for mindre områder, sådan at nogle områder kan blive reserveret til dem, der ønsker at have dyr, og andre områder til dem, der ikke ønsker det. For det er nemlig sagen: dette forslag er ikke ensidigt på nogen måde, det prøver på at dele sol og vind lige, bl. a. også derigennem,